

خه يوه قيصه خونۀ ده

خپله خاوره رنگونه عكسونه بڼكلاگاني انسانيت
 ننگ خپل اختيار مينه حجره اتفاق تنقيد اصلاح
 پښتونولي سكون امن حيا قوم پرستي خبرې جماليات
 غېرت محبت رواج پوهه سياست پښتو
 سندرې انسانيت وفا رڼا قيصې فکرونه
 رومانيت وسائل دود دستور زغم
 اصلاح تنقيد مېلمستيا مزاحمت
 جماليات کرکه بڼكلاگاني ورورولي
 رڼا طنز مزاح سوچونه عكسونه
 حجره شعور حقيقت نگاري لفظونه
 پښتو جدت قوم پرستي

محمد الياس

خه يوه قيصه خونۀ ده

چې يوه ناسته كښې وشي

Ketabton.com

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

خه يوه قيصه خو نه ده

(د هائيكوگانو دويمه ټولگه)

محمد الياس

ټول حقوق د ليکوال په حق کښې دي

د کتاب نوم	:	خه يوه قيصه خونۀ ده
هائيکو نگار	:	د هائيکوگانو دويمه ټولگه، محمد الياس
کمپوزنگ	:	ليکوال پخپله
د چاپ کال	:	۲۰۲۵
تعداد	:	پنځه سوه
بيعه	:	۵۰۰ روپۍ
د کتاب ډيزاين	:	سجاد روغانے
چاپ خانه	:	گران خپرندويه ټولنه

د موندلو درکونه

- ✓ اواز ملاکنډ ادبي ملگري ضلع ملاکنډ
- ✓ گران خپرندويه ټولنه مينگوره سوات
- ✓ دمام پښتو ادبي بهير سعودي عرب

هائیکو

خه يوه قيصه خو نه ده
چې يوه ناسته کبني و شپي
ژوند بله بله با خبرې

تړون

د پښتو ژبې د هائيكو اولني صاحب كتاب هائيكونگار

ډاکټر اسماعيل گوهر

په نامه

چې د هائيكو سره سره ئې د پښتو ادب په نورو صنفونو كښې هم

د پښتو ژبې نمائندگي كړې ده

دالی

د سندريزو هائيكومانو تكړه هائيكونگار

د پښتو او اردو ژبې نوموړي شاعر

داكتر اظهار الله اظهار

او

د طنز و مزاح منلې شوي هائيكونگار

بناغلي ساجد افغان

ته

د هغوي د هائيكونگاري د فن په خاطر دالی

د محمد الياس الياس ... خه يوه قيصه خو نه ده

ژوند "د لمحو" په قدمونو د مودو نه مخ په وړاندې روان دے. نه په تگ سترې کيږي او نه لکه د سترې مسافر دمه کوي نه ئې باد و باران مخه نيولې شي او نه ئې تورې تيارې د لارې خنډ جوړېدى شي ، نه ئې د وخت زوراوړ ايسارولې شي او نه د چا زاري او منت اوړي .. " ژوند " د شپو ورځو يو کاروان دے چې لکه د گهړۍ د ستنو په مزه مزه روان دے . ژوند يو داسې شے دے چې څومره زړيږي نو دوامه نوے کيږي .. ژوند خوږ هم دے او تريخ هم دے . د ژوند بلها رنگونه او بلها قيصې دي او هر رنگ ئې د کتو او هره قيصه ئې د اورېدو ده خو د الياس صېب خبره چې "خه يوه قيصه خو نه ده" چې سرے ئې واورې

خه يوه قيصه خو نه ده

چې يوه ناسته کښې وشي

ژوند بلها بلها خبرې

د محمد الياس الياس دغه مزكوره كتاب " خه يوه قيصه خو نه ده " په رښتيا د بلها خوړو قيصو يوه داسې منظومه مجموعه ده چې پكښې د هر مكتب فكر د خاوندانو د زوق او شوق د تندي د ماتولو پوره پوره خيال ساتلې شوي دي . كله كله خو قاري داسې محسوسه وي لكه چې يو مشر په حجره كښې ناست وي او خپلو كشرانو ته د خپل وخت د دودونو دستورونو ، گودرونو ، اتونو ، د تنگ ټكور د مېلسونو ، د مېلو او اخترونو ، د پټ پټونې ، گولي ډنډا ، گېل خرگي ، انگي مل دې څوك دي ، د شلغاتو او نورو لوبو قيصې راخستې وي . او كشران ورته غوږ غوږوي ..

" خه يوه قيصه خو نه ده " د روايت او جدت د امتزاج نه جوړه يوه داسې بنياسته شعري ټولگه ده چې پكښې ئې د تمبل ، رباب ، شپېلۍ ، مېچن ، منگي ، گرونج ، لونگي ، خادر ، د تورې ، نېزې ، ليندې او مچو غنډې سره سره د نوي طرز د جازونو ، توپونو ، ټېنكونو ، بمونو ، د ښارونو ، كلبونو ، شرابونو او بېلا بېلو مشينونو تصويرونه هم په خوند خوند حآه كړي دي .

محمد الياس الياس په دغه مزكوره كتاب كښې د ژوند په هراړخ
 قلم چلولې د داسې يوه اهمه موضوع به نه وي چې هغوي به
 پرې د كاغز سينه توره كړې نه وي او د كمال خبره خو دا ده چې
 چرته ئې هم د خيال خپه ښوېدلې نه ده ..

پښتو ژبه ، پښتونولي ، قام پرستي ، انسان دوستي ، همدردي ،
 اتفاق او مينه محبت د هغوي د خوښې موضوعات دي .

په فني لحاظ سره د الياس صېب شاعري تر ډېره حده په فني
 لوازماتو پوره ده خو ولې بيا هم په ځينو شعرونو د گوتې اېښودو
 ځاى شته د مثال په توگه الياس صېب په خپل دغه كتاب كښې
 د " غزل نما هائيكو " د عنوان لاندې چې كومې هائيكوگانې
 ليكلي دي نو هغه غزل نما نه دي ولې چې د غزل د پاره مطلع او
 مقطع ضروري وي او په دغه هائيكوگانو كښې د دغه پابندو
 خيال نه د د ساتلې شوې

د مثال په توگه د الياس صېب د يوې غزليه هائيكو مطالعې ته
 ځير شئ

تمام عمرې صفاتو لره کم دے

زه به کوم کوم خاے کنبې چا چا ته کومه

د جانان د ناز يوه قيصه خو نه ده

د دغه مطلعې وړومبې مصرعه که د درېمې مصرعې سره هم قافيه وې نو بيا به دغه د غزليه هائيکو د تعريف په تله پوره ختله او موجد (بابا مے غزليه هائيکو) به ئې الياس صېب وه. خو ولې په دغه مزکوره کتاب کنبې د دغه نه علاوه داسې نورې خامې په اوړو کنبې د مالگې په خېر دي

دا خبره هم د منلو وړ ده چې الياس صېب په شعري اصنافو کې د تجرباتو کولو قایل او شوقين دے او د هغې غټ ثبوت د هغه هائيکوگانې دي او زما په خيال الياس صېب وړومبې شاعر دے چې د غزل نما او نظم نما هائيکوگانو ليکلو ته ئې پام شوے دے.

زه د خپلې خبرې د پخلي د پاره د الياس صېب د دغه کتاب نه حېنې شعرونه د بېلگې په توگه راوړم د کومې نه چې به

لوستونکو ته د الياس صېب د علميت ، ژورې مشاهدې او
فراخه مطالعې اندازه وشي

غت ثبوت د تنزل زمونږه دا دے

ورله خپې وهو چې پر مخې راپرېوځي

مونږه نۀ غواړو چې رور عزيز دې بنه شي

خلق وائي دا زمونږ بد قسمتي ده

خوزه وايم که په خپلو کښې يو ځاے شو

قسمتونه به پخپله مو ځايسته شي

هر ځاے د ظلم مخ نيوي د پاره

توان راله راکړه لږد حق وئيلو

خدايه دوه رنگه رانه مه جوړوه

زه به خنگ نه خفه کېرم

خام په خام د سيند په غاړه

د کچرې ډېران چې وينم

نور په ممبر باندي خان ستره نه کړې

د مرقارون دا قيصې پرېږده بس کړه

لر په ژوندي فرعون خبرې وکړه

تعليم په بنځه باندي هم فرض دے

خو دوي پرې بيا هم لگولي بندېز

خه جاهلان جوړې رسول نه مني

دا خو هائيكو گانې مې هسې د نمونې په ډول رانقل كړې نور د
هغوي ټول ديوان د دغه قسم نادر و ملغلرو نه ډك دے

بهر حال د الياس صېب "خه يوه قيصه خو نه ده" د پښتو په شعري
ادب كښې يوه گټوره اضافه ده . او د دغه كتاب بنيادي مقصد
مینه ویشل ، امن راوستل او د پښتنو ترقي ده

په پښتنه مینه او درنښت

د ستار يوسفزے

اسستنت پروفېسر

گورنمنټ ډگري كالج طوطه كان ملاكنډ

۲۰ جولائي ۲۰۲۵

الياس خان يو نوم هائيكو نگار

د شعر ادب په دنيا کښې چې ټولني نه وي ، نو چرته په لرې لرې سيمو کښې به خال خال شاعر پېژندلې کېدو ، دغه رنگ چې ټولنيز ادب مېنځ ته راغی او د خيالونو فکرونو تکرار پرچار زيات شه ، نو يو خوا بل خوا شاعران راوتوکېدل ، د علم تعليم او تکرار سره ادب ښکلې راتول او د خه اصولو پابند شه ، خود دغه مرغه سوشل مېډيا د شعر ادب دنيا فکرونو خيالونه او ژبې ژباړې داسې وشاربلې چې اوس په کښې د ښه ، بد معيار او د خيال فکر د حقيقي خالق مالک پته نه لگي ، ځکه د بلها اختلاف لرو باوجود د شعر معيارې دنيا کتابي تخليق دے ، چې د شور په ځان شعور پيدا کوي ، دغه رنگ د ادب د نوي سوچ فکر املا متعلق هم دا خيال لرم ، که دغه سوانچه د ادب نه ووتل ، نو د شعر کليۀ ډېره عامه شوې ده او فکرونه شريک شوې دي ، ځکه به د ادب نه داسې خيز جوړ شي چې نه به راتولېږي ، او نه به پرې زړونه راتولېږي.....

د شعر ادب ميدان يواځې د شاعري په معيار وده نه كوي ، دا ميدان د ادب او ادب پالو سره د مينې لرلو په سوب وده كوي ، لكه زما د پورته خبرو مقصد دا دے ، چې زمونږ د ملاکنډ ادينزي راينيزي په خاوره به په سلگونو خلك شعر ليكي ، او ښه به ليكي ، خو دې به د مقصدي ادبي ميدان سره نه مينه لري ، او نه به دغه ميدان ته ځي ، ځكه گلونه په چمن او خپل ټل كښې خوند كوي ، په دغه ښاغليو كښې يو نوم د محمد الياس خان دے ، چې زمونږ ترسنگ د طوطه كان كلي د يوې درنې پياوړې كورنۍ سره تعلق لري ، د پلار نوم يې فريد الله خان دې چې يو ستر معلم وۀ چا چې په خيبر پختونخوا كښې په اول ځل د ملاکنډ په خاوره د ملگرو استاذانو د تنظيم بنياد ايخودې وو . او هم د دغه تنظيم (ملگري استاذان ملاکنډ) اولني ضلعي صدر هم وو . روسته بيا د هېډ ماسټر په حېث د ريتائرنټ پوري د سپنيئر ستايف ايسوسي ايشن ملاکنډ صدر وو ،

الياس خان چې كوم خاص تخلص نه لري ، شايد ځان شاعر نه تسليموي خو اوس مونږ او د ادب ميدان تسليم كړے دے -

محمد الياس پخپل ژوند کښې اصولي تعليم يافته او ساھو انسان دے ، که شعرونو يې ډېر پرواز نه دے کرے ، خو د ادب دنيا پرې بنائيسته ده ، يو معيار يو فکر پېژندل لويه لاس ته راوړنه ده ، ښکلې مقصدې ، شعورې ، تعميري شاعرې کوې او خوبنوې ، يو ښه مثبت فکر خيال خپل شعر خپلې هائيکو ته سپارې ، د ادب په کشتۍ کښې رقم رقم رنگونه صلاحيتونه ليدل شي ، څوک يو شان بل شان خيال راوړې ، څوک پرې پوهېږي ، داد ډاډ ورکوې ، دغه رنگ محمد الياس خان د ادبي کشتۍ حسن دے —

د غزل او نثر مقصديت يې هم په ډاگه دے ، په لږ وخت کښې يې بلها تخليقي زيار وکړو ، خو خان يې يو خه په هائيکو هم وپېژندو ، بيا يې په هائيکو کښې اجتهاد هم وکړو ، چې دې ورته غزليه هائيکو وائي ، خو زما په خيال دغه هائيکوگانو ته قافياتي يا تسلسلي نوم سم ښکاري ، هائيکو چې د جاپان په حساب پينځه وه پينځه څپې لري ، بيا پښتنو د يولس څپو دننه هائيکو خوبه کرېده ، خو محمد الياس په وه څپو کښې هم هائيکو ليکي ، دغه هائيکوگانې زما خيال ته ډېرې پرېوځې او د وه څپو هائيکو ډېره توله لگې ، چې الياس خان پرې لاس کتله دے ، مثال

خلک خبرؤم په دې
خدائے چي درله نه کوي
پير بابا به خه وکړي

د يولس خپو عامه هائيکو د ژوند په هر اړخ ليکي ، چې کوم
خاص مقصد ولري ، دغه رنگ يې د قافيو لري لري هائيکوگاني
ليکلې دي ، د ژوند او جانان د خبرو علاوه بناغلي د طنز و مزاح
کوشش هم کړې دے۔ لکه وائي

وي ئې د يو لاس نه خو پرق نه خېژي
ما وے خبره دي په گل بدله
خو زما کار خه دے چې لاس پرقوم

دغه رنگ په يوه سنجيده هائيکو کبني وائي

دا مي همت وه چې ثابته مي کړه
د حوصلي بائيلل مي چرته زده و
شوم بريالے د ناکاموله وجي

د الياس خان په هائيكوگانو كښې د هيت څپو كمې بېشې مخې ته راځي ، خو كمال يې دا كړې چې هائيكوگاني يې په يو جدا رد هم كښې ليكلې ، او چې څوك يې هم كتاب لولې ، نو د كتلو نه پس به په كښې خامخا څه مقصد او مثبت سوچ لټوي ،

د محمد الياس خان شاعري او تخليق به يو مقام وويني ، خو د هغه شخصيت او ښه سرپټوب انسانيت په ما غوندې ډېرو ملگرو ځان منلې دې ،

په يو نيم ځائ كښې داسې وروستو ښه يو
مونږه لا زور ائين لوستلې نه دې
دوي په كښې نوي ترميمونه كوي

په ډېر درناوي
محمد ساجد افغان
نگرام كوزدير

د غزليه او نظميۀ هائيكو گانو بابا بناغله محمد الياس زما په نيز

مونږ د پختون خوا په تاريخ نظر واچوو نو دې خاورې وخت په وخت په هر مېدان كښې داسې داسې اتلان زېږولي دي چې د هر يو اتل خپله خپله ځانگړيتا او نامه ده ، لكه د مثال په توگه د پښتو ژبې نامتو او وړومبې شاعر امير كروړ چې په يو وخت به يې يو يو لښكر سره جنگېده، داسې وريسي خوشال بابا چې د تورې او قلم خاوند بللې كېږي، په ټوله نړۍ كښې به د خوشال بابا په شان داسې سرې پېدا نه شي چې هاغه ټول خاصيتونه پكښې يو ځاى شي كوم چې په خوشال بابا كښې په يو وخت كښې وه، داسې د امير خمزه خان شنواري چاته چې پښتو ژبې د غزل بابا وئيلې كېږي، چې په ژوند ورته د خپل قام لخوا دغه خطاب وركړې شوه، بيا زمونږ د صوابۍ عبدالواحد ټپكهدار بابا چې د چاربتې بابا گڼلې شوه دى، يا داسې كه مونږ وگورو نو

د قطعي بابا عبدالرحيم گنله کپري خو خبره لا په شک کښې ده
 خکه چې د خاکې بابا گل محمد بېتاب صېب راته خبره کوله چې
 د قطعي بابا ساحل منصبداري صېب پکار دے خکه چې د هغه
 قطعي د شمېر نه بهر دي ، د خاکې د بابا خبره مې وکړه نو گل
 محمد بېتاب صېب هم مونگ سره د ادب په مېدان کښې د
 خاکې بابا په نامه ولاړ دے ، دا رنگې که مونږ وگورونو په
 پښتو ژبه کښې مونږ سره نامتو شاعر اديب استاد د طنز و مزاح
 بابا ماسټر شېر افضل افضل گنله کپري ،

ما دا خبره هم دې خاے له راوسته چې پښتو داسې بې موره بې
 پلاره نه ده چې گني نورو ژبو ترقي وکړه او پښتو ژبه د خوشال
 بابا هغه شعر چې پښتو هغه شان لا بکره پرته ده ، د هغې دليل د
 الياس صېب په شکل مونږ وليده چې په هائيکو يې طبع آزمائي
 وکړه کوم چې د جاپان يو زور وړ صنف دے ، د هائيکو گانو وړومبۍ
 ټولگه ئې د ، دېوالونو ته لگيا يم ، په نامه چاپ کړې ده ، او
 دادي دوئيمه ټولگه يې هم بيا ستاسو په لاس کښې ده ،

هائيكو ما په وړومبي ځل د نن نه پنځلس كاله وړاندې د اجمل منصور يو هائيكو د لياقت تصور صېب نه اورېدلې وه چې

بيگاه مې خپلې ناوې ښځې ته وې
 كه پښتون خوا مې پښتون خوا شوه چېرې
 ستا لويې نه به بېرغ جوړوم،

زه دا وائيم چې كه چېرې اجمل منصور ژوندې پاتې شوه وۀ نو خامخا به يې د هائيكوگانو ټولگه وه ، ځكه چې د هغه په هر يو كتاب كښې هائيكوگانې شته ، او بيا داسې هائيكوگانې چې لوستونكي ورته گوته په ځله دي ، خو بيا هم زه ډير خوشاله شوم چې ښاغلي الياس صېب په مسافرتيا كښې هائيكو له نوې ژبه وركړه ، او د طنز و مزاح نه يې هائيكو راتېره كړه او مزاحمت سره سره يې هائيكو د سياست ، رومان ، او د ډېرو عنوانو سره اشنا كړه ، او دا لا څه كوي چې غزليه او نظمي هائيكوگانې هم په پښتو ژبه كښې په وړومبي ځل متعارف كړې ، ددې وجې نه ښاغلي محمد الياس صېب زه د غزليه او نظمي هائيكوگانو بابا گڼم ځكه چې تر دې دمه زما په خيال څوك دا دعوه نه شي كوله

چې فلاني دومره غزليه او نظميه هائيكوگانې ليكلي دي او يا چې
د غزليه او نظميه هائيكوگانو تولکه چاپ کړې وي چې مونږ
ورته د غزليه او نظميه هائيكوگانو د بابا خطاب ورکړو

محمد قېصر خاكي

اېم فل سکالر پښتو خانگه

عبدالولي خان پوهنتون مردان

خپلې خبرې

ملگرو راته وئيل چې په کتاب خپلې خبرې هم وليکه ما ورته وئيل چې خپلې خبرې خو ما ټولې په هائيکوگانو کښې کړې دي او بيا مې ورله خه يوه قيصه خو نه ده نامه ورکړې ده کومه چې دا وخت ستاسو په لاس کښې ده او لولئ يې.

خبر ملگري به مې خه خفه کول. قلم مې راواخيستو او ليکل مې شروع کړه. زما د خپلو خبرو لنډه خلاصه دا ده چې دا کتاب ما د دې د پاره نه دې چاپ کړې چې خلق دې زما تعريفونه وکړي واه واه دې وکړي او زما نه هم ځان ورک کړي بلکې زما د کتاب د چاپ مقصد دا دې چې زمونږ ژبه وده وکړي نوره هم ښېرازه شي او د پښتنو لوستونکو پام هغه اړخونو ته راواړوم د کومو د وجي چې مونږ د بلها ستونزو سره مخ يو. اوس که د کتاب د لوست نه پس زمونږ په دغه ستونځو کښې لږ شان هم کمې راغلو نو زه به داسې وگڼم چې کتاب خپل هدف تر لاسه کړو.

ما كوشش كړې دې چې كتاب كښې هغه هائيكوگانې ځاے كړم
چې خه مقصد لري او د ټولنې د كردارسازي ، خوشحالي او
پرمختگ ذريعه وگرځي . الله دي وكړي چې زما دغه سوچ د
ټولنې د پرمختگ او خوشحالي د پاره قبوله شوې دعا وگرځي .
امين

په ډېره مينه

محمد الياس

طوطه كان ملاکنډ

هائيكو

كله پښتو وكرمه ناز پرې كوم
كله پښتو كول پېغور شي راته
خومره بله ادي د پښتو رنگونه

هائيكو

چې د يو بل سپوري په كانو ولو
زما پښتو كه ستا غرور وو وايه
د نفرت دغې حد ته چا بوتلو

هائيكو

خدا ځه خبرښه وه او كه بده وه خو
تاله درتلم په ننواتي باندي
بېرته خپل ځان خپلې اناته بوتلم

غزليه هائيكو

ته جوړې خفه وې خواله نه راتلې
بڼه وشوه چې زه خودرله دراغلم
تاسره پښتو جانانه نه کېده

مونږ چې خبرېدو نو قيصه ختمه وه
وينې بې گناه پکښې توي شوي وې
داد پښتنو په خاوره خه کېده

خومره په ښکاره ئې رانه غلا وکړه
زړه زما په زړه کېښې پاتې نه شولو
سترگو ته په سترگو کېښې کاته کېده

وجه پکښې دا وه خود غرض نه وو
ميينې محبت او د خلوص نه ډک
داسې چې زمونږه تله راتله کېده

هاغه د وصال لحظه له تاسره
خومره بختوره وه زماد ژوند
ماته به چې ستا پکښې قيصه کېده

داسې ښکارېده چې نيت ئې ښه نه وو
تاسو ته به پته وه که نه وه خو
ماته ئې د خيال نه اندازه کېده

ورشئ غمازانو ته مې او ايئ
زه جوړې د چاد سترگو توريمه
پاس چې د بلي مې ننداره كېده

زه په نا خبرو كښې پرې وراغلم
ما وئېل حاجي صېب مبارك دې شه
هله په حجره كښې لاس نيوه كېده

يا چېرته بدن كښې ناروغي به وه
يا چېرته موسم به د يخنې وونو
دا چې به مې هر وختې ساړه كېده

۱۱ جنوري ۲۰۲۴ د امام سعودي عرب

نظمه هائيكو (د اليكشن ورخي)

غريبيويويوبولتته وي
خئي چي تي تروره تري راوړو
داد راشن ورخي دي

ستا ملگرتيا به كووم
پكښي حصه مي وكړه
د كمپشن ورخي دي

هره بنادي كښي حاضر
ليدريم غم له خمه
خه د فېشن ورخي دي

خانله ملگه ري گورم
زه غلغه نه كنه پنه
دا د بهاشنه ورخه دي

نه زدي كوؤمه خاتنه
خلق د ژبه پي په زور
د اليكشه نه ورخه دي

يو خا م ئي داسي وپله
درتته سه سه پك وباسم
درنگ روغنه ورخه دي

د مـداريانو پـه رنـه رنـه
پـکـنـي فـنـکـار شـي هـريـو
بـنـکـلې د فـنـ ورخـي دي

د يـو سـو سـو پـي د پـاره
لـگـيـا د يـ خـه خـه وائـي
د يوشـتمـن ورخـي دي

الياسـه زرـر وکـره
پـه دې نـظـام نـيـو کـي
بـيـا د قـدغـن ورخـي دي

۱۵ جنوري ۲۰۲۴ دمام

هائيكو

که رنبا وخت ورسره هم وکړي خو
دنيا ئې نه مني په يو صورت کښې
د املو کانو ټول کښې راشي سرے

هائيكو

ولاره نه وه چې پوستونه وشول
بيا په پوستونو کمنتونه وشول
شکر دې خبر شو زلزله وه تېزه

غزليه هائيكو

اوس هم شته دے خلق د فرعون په شان
خان ته په دنيا کبني چي خدايان وائي
خدايه لږ په کبر ئي راونيسه

خوک چي زوروي موبې گناه خلق
خوک چي قتل عام د پښتنو کوي
خدايه په دے جبر ئي راونيسه

ظلم او زياتے ورسره کپري چي
بيا هم د ظالم خلاف خه نه وائي
خدايه په دے صبر ئي راونيسه

لار کښې پښتنو ته ناکې جوړې کړې
بيا ورله جېبونه بډې وڅاري
خدایه په دے امر ئې راو نيسه

قافياتي هائيکو گانې

فتوې د کرکې به ختمېږي رو رو
چې د عربو ملک ته لوبې راغلي
جدت به خامخا په دين کښې راځي

د ترقۍ په لار به هلته څو مونږ
د داسې کس نه چې هم جوړ کړو سرے
چې نه په تېره نه په تين کښې راځي

غزليه هائيكو

تمام عمر ئي صفات و لره كم دے
زه به كوم كوم خاے كني چا چا ته كوؤمه
د جانان د ناز يو هه قيصه خونۀ ده

د خاموشه مزاج يو سبب مي دا دے
سمندر غوندي بلها پكني پراته دي
پت په زره د راز يو هه قيصه خونۀ ده

په مخلوق كني د كمال درجي ته لارم
چي په يوزه كني رابند مي كره دا دواړه
حقيقت مجاز يو هه قيصه خونۀ ده

دغه بنار ته مې زړه هسې مائل نه دے
 د جانان نسبت به خامخا پکښې وي
 د يثرب حجاز يوه قيصه خو نه ده

د پښتون د پاره زړه مې هسې شين کړو
 اتفاق ئې په دې کړم چې به بېل يو
 د تپوس او باز يوه قيصه خو نه ده

په غربت پورې مې خه کوي ملنډې
 د غټ زړه فراخ تندي نه مې خبريې
 خه د پياز او نياز يوه قيصه خو نه ده

سراو تال به پکښې وي خو زور او شور هم
 د الياس د ژوند خبره لنډه داسې
 د نغمو او ساز يوه قيصه خو نه ده

هائیکو

که ئي په خوے کښې عاجزي نه وه نو
دا خلق ښه کوي چې واپي ورته
ورک ئي کړه دا شه د فرعون بچے دے

هائیکو

زه په خپل ځان باندي باور لرمه
چې خه کوومه ښه ډاډه پري ورځم
که گران وي هم ځان ته اسان کړمه کار

هائیکو

چا زما د حال پوښتنه کړي ده
 غم د خپل اولس کوم که بل خه دي
 غلے غلے گرځم د خو ورځونه

هائیکو

ويستم دي خه له وايه
 چي اوس مې بيا راوړي
 زه ئې هلو کومه نه خه*

* هائیکو کښې د پاکستان پخوانې وزیراعظم نواز شریف استیبلېشمنټ ته
 گيله بيانوي چې تاسو مخکښې زما حکومت ولي ختم کړې وو چې اوس مې بيا
 راوړئ - استیبلېشمنټ بيا غواړي چې ن ليگ دي په اقتدار کښې راشي
 ۳ مارچ ۲۰۲۲

هائيكو

زه امريکه زما په دې کښې څه دي
 دائې خبره ده د کور دننه
 باچا دې خپل ځانله پخپله گوري**
 فروري ۲۰۲۴ (دمام سعودي عرب)

هائيكو

دلته که ښه دلته که بد کېږي
 زما په خاوره دې زما اختيار وي
 دا ډونلډلو پکښې کارولې ساتي*

** که څه هم امريکه زمونږ د وطن د حاکمانو په جوړولو او ختمولو کښې برابر لاس لري، خو هائيکو کښې د امريکې سياسي بيان ته اشاره شوي شوي چې پاکستان بايد خپل وزير اعظم پخپله وټاکي.

* ډونلډلو - دجنوبي او مرکزي اېشيا د روانو چارو د پاره امريکې له اړخه مرستيال وزير

هائيكو

تعليم په بنځه باندي هم فرض د ۷
خو دوي پري بيا هم لگولي بندېز
خه جاهلان جوړي رسول نه مني!

هائيكو

دغه د * لوتې لوتې ناپ * قيصه وه
د امريکې اخبار کښې داسې راغله
چې عمران خان ئې بې گناه نيولې**

** Absolutly Not د امريکې په حقله د عمران خان بيانيې ته اشاره

غزليه هائيكو

شكر دے خوش حاله يم په دي باندي
زه چي ئي دا برنا حقه بدي شم
خه نه خه به خامخا شهرت لرم

خنګه به په ژوند کښې راغورځېر مه
يو راته ابی په دعاگانو ده
بل مې زه په سرد بابا چت لرم

خئ چي د مظلوم په خنګ کښې ودرېږو
خئ چي غاصبان د بناره اوباسو
زه هم په سوچونه کښې شدت لرم

شکر دے چي دومره پښتو شته را کښي
دوي مي د اقدارو قدر نه کوي
خنګه به د دوي سره قربت لرم

دلته که مي وس درباندي بر نه شو
هلته د ګرېوانه به دې نيسمه
کلکه عقېده په اخيرت لرم

هسي دا خوږې خبرې نه کومه
دا به مي په ژوند کښي خوش بختي وي نو
مېنه چي په خيال کښي د فطرت لرم

يو خوزه د خوي نه ښه سره يم
بل مي د هونښيارو سره ناسته ده
خکه مي د فن قدر قيمت لرم

هسي ابدالي باندي نازپرڻم نه
دياته ئي مرانه زما اوبنوده
بنكلي شان تاريخ د پاني پت لرم

دا دي هم خالقو نعمتون نه دي
پربرده چي دنياته ئي بنڪاره ڪرمه
تن ڪنبي ڪاتي جامي د بت لرم

ڙبي زه الياس دي ترجمان يمه
ستاد رواياتو خيال ساتلے شم
تاته په افڪارو ڪنبي جدت لرم

۲۳ جنوري ۲۰۲۳ دامام

قافياتي هائيكو گانې

په احتجاج کښې د گرانۍ په خلاف
 گليون مې نه کوو په دغه وجه
 زما پارټي په اقتدار کښې وه نو

پر دے مزدور يمه دا حکه ځمه
 زه به ډيوټي ته په وخت ولې تلمه
 که نوکري مې په سرکار کښې وه نو

نه په راتلو کښې ئې پوښتنه وکړه
 نه ئې په تلو کښې وې چې لارمه زه
 هغه څه ډېره په تلوار کښې وه نو

هائيكو

غت سبب د تنزل زمونره دا د مے
ورله پنبیپي وهو چي پر مخي راپربوئي
مونره نه غوارو چي رور عزيز دي بنه شي

هائيكو

خلق وائي دا زمونر بد قسمتي ده
خوزه وايم كه په خپلو كنبې يو حام شو
قسمتونه به پخپله مو خايسته شي

هائيكو

خو ډانگه دنيا ده تپوس مه كوئ
حق درته پخپله رانكاره به شي
لږ كه د وهمونو نه راووتئ

هائيكو

خدا ښه خبر چي شه به وي د دې سزا
ما په شاعري كښي بدعت او كرلو
نظم ته مې نوم خيال راوړم د ډ

هائیکو

خه یوه قيصه خونۀ ده
چي یوه ناسته کنبې وشي
ژوند بلهـا بلهـا خبري

هائیکو

ستا د یادونو چم کنبې ژوند تېرېدو
خو چي اوس ته ورپکنبې نه یې اشنا
خومره په گرانه به ترې کډه کووم

هائيكو

چرته پخوا به مار چپچله وے نو
ما چي په پري به گپله ترلو
تابه خه بل شاني توپونه وهل

هائيكو

لاس دي ازاد چي خه كوي نو وكره
زه چي دا دا په هر ډگر لگيا ووم
دا به په شامي چرته خپل ولاړ وو

هائىكو

كه ئى هر چاله وركپرې
ډب ئى بوټانو له خى
د ووت نه لرى بنه يى

هائىكو

مسافري په بل وطن كنى خاتنه
د زړه په زور اسانه كپرې مې ده
گنې د وسپنو نينې چچل دي

هائیکو

بغېر دده نه د هر چا چته تي ده
د مې پکښې نن هم اموخته د مې په کار
د مزدورانو نړيواله ورځ ده

هائیکو

هر ځا مې د ظلم مخ نيوي د پاره
توان راله راکړه لږد حق وئيلو
خدا يه دوه رنگه رانه مه جوړوه

غزليه هائيكو

بغير له تانه بل خوانه شومه تلے
ستا د يادونو سره ژوند و وزما
شومره په ناز زما پالنه کېده

چې پرمختگ و کړي پختون بچي مې
چې د نړۍ سره سيالي و کړي دوي
دغې ته چرته پاملرنه کېده

زما د نوم پکښې چرچه کېده
زما نه خلقو پکښې ځان ورک کړو
چې د کتاب مې مخ کتنه کېده

د رنگ وطن د چلېدو په غرض
دوي به د خپل اختيار سړي راويستل
چې چرتېه چرتېه به ټاکنه کېده

سوات پېښور که باجوړ ملګرو
زما به زړه چاودلوڅه خبريې
که په شانګله کښې به چاودنه کېده

دغه سړې پکښې ککړو و خپله
د چاد خولې نه چې په ټي وي سړو
د دهشت گرد سړي غندنه کېده

دومره شوک نشته چې تپوس وکړي
د پروند نظام او گونگ قاضي د وړاندې
د خوار غريب د حق وهنه کېده

په عسکري جامه دې نه نازېدم
ته زما قام وژني په دغه وجه
ستانه به کرکه مې پمنه کېده

لار کښې تپوس رانه کېدو چې شوک يې
په خپل وطن کښې مې هم داسې حال دے
د جيب او بلې مې څارنه کېده

هائيكو

وېله ئې دلته چا شل كړې نه ده
ما وې روژه كښې پسې كلي ته خم
هله په هر جومات كښې شل كېږي

هائيكو

زه به څنگ نه خفه كېږم
خاړه په خاړه د سيند په غاړه
د كچرې ډېر ان چې وينم

هائيڪو

ويمه چي سيال دي وے پڻستون په دنيا
په دغه سوچ کڻي مې خلل راو لي
خدايه ڪانه ڪري د شيطان غورونه

هائيڪو

ستا دل ٻڌو تاب مې منم چي نشته
زړه ليونے مې راتہ داسي وائي
غوڙم چي زه دي مخامخ او وينم

غزليه هائيكو

تاته كتو كتو كنبې پوهه شومه
سترگو كنبې دومره ريناگانې دي وې
چې ما دې زلفو ته ما بنام وئيلو

چرته چې ستا به پكنبې ذكر كېدو
چرته چې ته به جلوه گروې پكنبې
هر هغه ځاى ته مې مرام وئيلو

تيك ده چې تا سره مې مېنه ده خو
په عقیده كنبې هندو نه يم نه نو
تاته به خه رنگې مې رام وئيلو

په خپل زوال باندي ونه ژرېدل
پښتون د خان لپاره يونه شونو
دوي ته به هم لا خلقو قام وئيلو

تيك ده ساده يم خو خبريمه ترې
دواړو كښې كېف وو ديو بله جدا
شوندو ته څنگه به مې جام وئيلو

دا په وجدان كښې مې ستا خيال به وونو
ستا سره مېنه په جبلت كښې مې وه
احساس ته هسې مې الهام وئيلو

غزليه هائيكو

ناشكري هم د بي ننگى غوندي ده
خدايه چي ډېره ټېره راكړه دي نو
بڼه كومه خان چي پكښي بڼه ساتمه

محبت راسره وكړئ خلقه راشئ
ايني غوندي صفايمه ريښتيا وپم
د زړه خبرې مې په خله ساتمه

په ملگرتيا كښي مې هم دا ايمان دے
چرته د خان سره په ستري ژوند كښي
دلته دوؤس سرې به نه ساتمه

خآن به سپزم د بل به هېڅ ونه کړم
خککه هر چاته وېم چې مه کوئ دا
زړه کښې به څنگه سخا کينه ساتمه

زما نازونه به ئې وړل په خندا
اوس زه لوم شوم يمه خامخا به
هسکه د خپل بابا شمله ساتمه

خومره ساده يم خآن له کار گورمه
په دې دورنگه زمانه کښې چې هم
الياس پاگل د خلقو زړه ساتمه

هائيكو

زرد ايمان سوال د الله نه وكرم
دا مې رورود مرگي خواله بيائي
تكار چي واورم د گهړي د ستنې

هائيكو

چي مې زخمونه ژړاگانې بس كړي
په گل وطن كښې چي سپرلې شي خدايه
داسې وختونه به لا كله راځي

هائیکو

هاغه منظر د هېرولون نه و
په لږ ساعت کښې ئې لوند کړے وومه
خومره بنائسته د پشکال باران و

هائیکو

چې مېخانه مې پرېښودله پسې
تلمه سجدوله د جمات په لورې
خدايه نو ستا سره به مېنه مې وه

هائیکو

خئی چي د ممبرد پا شه او وایو
چا که په ناحقه د چا مرگ وکړو
داد مې د پوره انسانیت قتل

هائیکو

تا سره په خیال کښې گرځېدلې ووم
جام راسره نه وو او خمار وومه
دا مې جوړنشه په سر کښې خپله وه

هائیکو

نور په ممبر باندي حان ستره نه کره
د مر قارون دا قيصي پر پرده بس کره
لر په ژوندي فرعون خبري و کره

هائیکو

زه چي دا خو وار گر خمه
سبب يي دا دي چرت ه
بي اتفاقه به يه و

هائيكو

ورته لگيا يمہ خونہ ئي مني
د لتو بت ترينه جوړ شو دے سم
وېم چې لوړ ته پسې گوتي کړمه

هائيكو

په مونږ قدغن په دې خبره و چې
مونږ د توپک د مخ نيوي د پاره
لاس کنبې نيولي د مرغو لينده وه

هائیکو

په یو نیم خائے کبھی داسی وروستو بنه یو
مونږه لا زور ائین لوستلے نه دے
دوي پکبھی نوي ترمپونه کوي

هائیکو

خدايه د چانه به گيله کومه
يو د دشمن سره مې رور ولاړ و
بل تماشه کبھی تماش بين مې خپل و

هائيكو

که غلطه وېم په ژبه دې چا را شم
 زه د خپل حدونو هله خبردار شم
 نمرچي د اسمان مورگې له راولم*

هائيكو

زه چې سپين گيرې شومه خه وجه ده
 چرته بي خايه تجسس کوؤمه
 کنه په سرد ژوند کارونه مې دي

* نمر د اسمان مورگې له راوستل هغه لحظې ته اشاره ده چې يو نېويگېټر د سکستېنټ په وسيله د نمر عکس د افق يعني د اسمان مورگې سره برابر کوي د سمندري نېويگېشن د پاره دا يو ډېر مهم گام د د کومې په ذريعه چې يو نېويگېټر خپل عرض البلد يعني خاے زېرے معلوموي.

غزليه هائيكو

عقل بصيرت ته ئې حـپـرانه يم
زه چي پښتونخوا کښي قتل کپر مه
هېڅ د کشمپريانو سره غم نه وي

چاته هم په سپکه کاته نه دي ښه
څنگ به د ټولني سره ژوند کوؤ
مونږ کښي که نايي سره او ډم نه وي

داسې په جرگه کښي پرېکړه وشوله
زه چي په پردي جنگ کښي مړ کپر مه
نور به دغه ظلم دا تور تم نه وي

دې باندي خفه نه شي که نه کېده
بس خود کتاب نه پاتي نه شي نو
لاس کښې د بچي که دې خپر م نه وي

بله د جرگې خبره داسې وه
دلته ټوپک مار سره به نه اوسې
نور به دهما که دلته کښې بم نه وي

خه رنگه به وايو چې مونږ پوهه يو
خو چې مېنه ونه کړو کتاب سره
خو چې مو په لاسو کښې قلم نه وي

ستاد مېخاني ادا ب مې نه وو خوښ
ذهن کښې نشه پښتونولي ساتم
خپر دے که مې لاس کښې جام جم نه وي

لر الياسه خپل گرېوان ته وگوره
نورو ته به څنگه نصيحت کوم
خو چې دې دا خپل کارونه سم نه وي

هائیکو

يارانه نفرت کښې انتها لرے
يا جوړې په زړه دې راوړېر مه
ستا چې د خبرو محور شوے يم

هائيكو

خاندله تقدير ولپكـئ
خومره چي كوشش كوئ
هومره به نصيب لرئ

هائيكو

د ذلت سره به نه مخامخ كېږي
راز په زړه كښي د رازدان په شانې خا كړه
كه اعتبار چرته باور درباندي وشو

هائىكو

هسي به خوش حال بابا ويئله چي
هر سرے پيدا دے خيل خيل كار لره
خكه پښتانه ديوبل پښي وهو

هائىكو

دامي كمزوري به وه ريښتيا و ايم
زه د غتو غتو ونه ويرېر مه
خوارو سره هر خاے كښي په جنگ يمه

غزليه هائيكو

پکښې د عامو خلقو خپرکه نه وي
چې شپږو ویشتم د ۷ او که بل شه د ۷ خو
زه په آئین کښې د ترمیم خلاف یم

زه شه ولې د زماني خو نه یم
چې مفادات مې په خطر کښې وینم
چرته پوره چرته ئې نیم خلاف یم

ما چې خبرې سپینې سپینې وکړې
شو کاز ئې راکړو ویئل ئې نه ئې پکښې
تور په مادا و د تنظیم خلاف یم

دله بازي ته پکښې لار جوړه شي
هم پکښې يو بل لره پښې وهي بيا
خکه په تيم کښې زه د تيم خلاف يم

راغونډوي چې د لسټوني ماران
نور به په ژوند ئې چرته نه غږوؤم
زه په راغونو کښې د بيم خلاف يم

خدا ځه خبر کله به يو کپړئ تاسو
اقتصادي ده سياسي که نسلي؟
پښتنو ستاسو د تقسيم خلاف يم

د خپل غرض لپاره گوره کنه
لگياد مې گرځي او نفرت خوروي
زه د غماز زه د غلیم خلاف يم

وائي دنيا ته تهذيب مونږ بښودلې
لکه دانن چې يو که داسې وي نو
د دې تهذيب د دې تعليم خلاف يم

تيک ده بڼکلا ده خو معنا بدلوي
ح ته چې خ وائي دا بڼه نه کوي
ج ته چې گ وائي د جيم خلاف يم*

په نر او بنځه باندي يو شان فرض
دا درته چا چرته دروغ وپلي دي
الياس د بنځو د تعليم خلاف يم

* د صوابي خلق ح ته خ وائي لکه حاجي ته حاجي او داسې نور
دغسې د مصر خلق ته گ وائي . د مثال په توگه جده نو گده ،
جمال نو گمال دا ډول بدلونونه د ژبي د ژوند نښې دي ژبه تل
بدلېږي، له خلکو ، کلتورونو ، او جغرافياي سره . خو دا هم مهمه ده
چې د معنې او اصل احترام وساتل شي ، ځکه ژبه يوازې غږنه
ده ، بلکې د فکر ، احساس ، او تاريخ وسيله ده .

هائيکو

خلق ئي د جنگ په چال خبر دي وس
خلق ورله نوره گوري نه مني
امن ته اوس لار اسانه شوې ده

هائيكو

خبره په خبرو ختمېدله، خو
ته د مرچکي په سته ناست و نه نو
اوس دې ټوپک غاړې ته اېږده عمري

هائيكو

چا هم پوهه نه کړله
دوه فته به بس زمکه وه
خو تنه پرې مېرې شوله

هائيڪو

مازغه مو خراب شي په خان نه پوهېږئ
تاسو شراب وڅکئ نو بل شاني شئ
مونږه چې چا ۽ وڅکو نو موږ مو ښه شي

هائيڪو

خدايه دهغو مي ملگره مه کره
چې په محشر به ورته داسې وائي
پل شئ تري نن دا مجرمان مجرمان

هائیکو

د نمائش مقصد مې نه وي پکښې
تصوېر او باس م کله کله دې له
وېمه که نه وومه نو گوري به ئې

هائیکو

چاودي به پخپله پکښې راوله
وي که دي مسکن په شيش محل کښې نو
کاني په مرغو پسې بيا مه اوله

هائیکو

ورتہ صفا صفا مہی وویئل چہی
دوارہ پہ یو حائے باندي چرتہ کپري
شپیلی و ہمہ ستوان نہ شم خورے

هائیکو

پہ حرکت کنبی برکت وي تیک ده
خود دے هرگز مطلب داسي نہ چہی
سرے کار پرپردي او گدا شروع کپري

هائیکو

وي ئي ديولاس نه خو پرق نه خپژي
ماوے خبره دي په گل بدله
خوزما کار خه دے چي لاس پرقوم

هائیکو

منمه رنگ د دعاگانو نه وي
خو دعاگاني چي رنگ راوري نو بيا
ډک شي پخپله د رنگونو نه ژوند

هائىكو

پوهه يواځې په تعليم كښې نه ده
په غورځېدو دې خفه كېږم خه له
ژوند كښې تيندك خوړل هونبىار كړي سره

هائىكو

دامې همت و چې ثابته مې كړه
د حوصلې بائيلل مې چرته زده و
شوم بريالې د ناكامله وجهې

هائيكو

خلق خبروؤم پسه دې
خدا مې چې درلنه نه کوي
پير بابا به خه وکړي

هائيكو

چې سياسي وي او بيا داسې وائې
د گورنرد راج ستاينه کوم
زه ورته خدائيگو سياسي نه وایم

غزليه هائيكو

يو درله په شا باندي سرکار بڼه کلک ولاړ و
بل دي په لاسونو کښې ټوپک و زوروره
حالات به په وطن کښې خامخا خرابېده

ظلم ته به جبرئې په جار وئيلې نه شو
مهر و و په خولو باندي د خلقو خاموشي وه
الزام ئې لگولو چې دنيا خرابېده

ستا پکښې کمه وو په محفل کښې مزه نه وه
تلم تري، نو ملگرو ته مې داسې بهانه وکړه
څه ډېره يخه شوې وه، هوا خرابېده

لگيا وومه د ژوند د مصور سره په ژوند
تاله مې درنه کړلو جواب ستاد سوالونو
په ژبه مې راغلي وه، دعا خرابېده

هېڅ ورسره غم نه وو چې خه به ورپېښېږي
خبرې چې بې توله بې خدايه ئې کولې
الياسه عقېده به ئې ريښتيا خرابېده

هائیکو

لاړې پخوانۍ قيصې ئې ختمې کړې
دلته چې فېس بک او تک ټاک راغله نو
نشته د چرگۍ په غاړه ناسته اوس

هائىكو

اور كه مې د كركې چرته مرنه كړو
مپنه كه مې عامه، خدايه! نه كړه نو
دا به مې ارمان په زرگي پاتې شي

هائىكو

وبمه چپې امـنـ دې وي
مړمـ خو نه يمـه چپې
خوبونـه نه لرمـه

دوه هائيكوگاني

بيامي څوك بې وخته رايا د شومې دې
بيامي ژرېدو ته لږ زړه شومې دې
د لاهه په كوم يو كېفيت كېنې يم

طمع په ژوندون د چانه نه ساتم
شكر دې چې لاس او پښې وهلې شم
ځكه لا تر اوسه په عزت كېنې يم

غزليه هائيكو

اور به د هجران چـرتـه سـپـزلـے وي
چاله چي هم مور په ژړا ووينم
زه هم غـربـو نيـولـے شمـه وژاړم

زه پښتون خو ټوله مېنه مېنه يم
ولي د دنيا سترگو کښي بديمه
خنګه به چي ښکلے شمه وژاړم

ته هم سرگردانه يي په دې باندي
ولي مو په خاوره امن نه راځي
زه هم غلے غلے شمه وژاړم

خدا ۛ دې دوه مئین چرته جدا نه کړي
خنګ چې ته سوزېږې د فراق په اور
زه هم سوزېدلې شمه وژاړم

بیا په پښتونخوا کېنې دهماکه وشوه
زه چې دا منحوسه خبر واورمه
يو دم ساه نیولې شمه وژاړم

دومره پري خالقه مهربانه یې
چرته چې ورځي الياس عزت مومي
داسې چې بڼا غلې شمه وژاړم

هائیکو

شرط په اسلام کښې لگول حرام دي
په دين مټين يو شرط په دې لگوؤ
شرط لگول په دين کښې شته او کنه؟

هائیکو

دا ځلې مې دې ته عبادت اووے
ځان پکښې ساتلو د دیکو نه مې
دا ځل په طواف کښې دومره گڼه وه

هائيكو

لرېه شان سرکه اوبه ته واچوه
بيا ترې د مېرو په لار چرکاو وکره
گوره چې دهغه خايه ځي کنه

هائيكو

ته که خپلې گټې ليه
زيان رسوي بل ته نو
ماته منافق بنکارې

هائیکو

زه چي غريب ووم د چا هپخ نه ومه
اوس چي مالداريم کاکاجي د هر چا
پسه ريښتيا په غره کښي لار اوباسي

هائیکو

دے خبر د عبادت هـ هـ و نه دے
په طواف کښي د فېس بک په پانه راشي
دے سري ته د عمري اداب ايزده کړي

هائيكو

هر چكر كښې د كتاب نه دعالمولې
يوسرې نه دې خبر هلو د دې نه
چي زحمت يمه جوړ شوې په طواف كښې

هائيكو

حجر اسود ئي ښكلول ارمان دے
دغه ارمان پوره كېدل لولره
حاجي طواف كښې خومره تپل جوړ كړے

هائیکو

خوند د جرگونہ راتہ تلې ټيکاري
چا چې سره ډوډۍ کښې نه شمېرلو
هغه سره هم فېصلي کوي اوس

هائیکو

بزدلنه نه يممه چې
که چرته سخته راغله
زه به ترې ټپنسته کووم

هائیکو

والله که پوهه ئې کرے
چې راشن خیال وي سرے
نوروشن خیال به نه شي

هائیکو

په ناحقه مي دشمن وے ته جوړ کرے
بې تحقيقه بې دليله به لگيا وم
اوس په خپلو کرو پنبېمان يمه سرپه

غزليه هائيكو

هسي وائي سوچ زمونڙ فراخه دے
گوره بنڄي تري د علمونه نه
چيني پستانه ذهني بيمار خلق

بنڪاري د پيسو خوند ئي اخسته دے
بنڪاري د اسلامه ناخبره دي
رور وڙل جهاد گهي مردار خلق

گرڄي ٽوله ورڇ چي لوڙغي ڪوي
مور او پلار ئي هم خه خبر نه اخلي
ڇنگه ورتنه اوويمه د ڪار خلق

بنكاري دوي د ژوند په مطلب پوهه دي
مونږه كليوال كه پكښې مړه كړي هم
غلي وي خه نه وائي د بنار خلق

تگ كوي مزل كوي دنيا سره
مونږه د وهمونو نه بهر نه شو
ژوند كوي مزې كوي هونسيار خلق

هره ورځ چې وژني راله څوك نه څوك
ذهن كښې فرعون لري په خه وجه
ناست په څوكي دغه د سركار خلق

قافياتي هائيكوهگاني

دا ولي در په در خاوري په سريو پکښې مونږه
دا ولي مو شتمنه پښتونخوا ده رنگه رنگه
راپاخئ واعظانو په دې ذکر کښې شامل شئ

داسوچ څومره بنائيسته دغه کار څومره خائيسته دې
چې خپل غمژن اولس ته د سيالي کړو لاره نېغه
زما سره زما په دغه فکر کښې شامل شئ

هائيکو

قيصې د شېخ چلي دي راته نه کوي
ولي به ملنډې پورې نه کېږي
قام لره دوي کومه توره کېږي ده

غزليه هائيكو

تاته به ياد ووم يابه نه وومه خو
مادي ارمان مادي تكل كړي وو
په دي تكل دي سترگي مه بدلوه

زه د موسم بدلون زغملې نه شم
مخكښې نه وايه چې تيار اوسمه
داسې په چل دي سترگي مه بدلوه

دا ځل خوراشه وعده مه ماتوه
چرته د زړه سودا مي جوړه نه كړي
داسې هر ځل دي سترگي مه بدلوه

زه چي درگورمه ته هم راگوره
پربرده چي يوبل نه لوگه شو داسي
لکه د غل دي سترگي مه بدلوه

د زره سکون به مي لا چرته کتو
بنه ده چي ستا لیده کاته مي وشو
اوس په يو پل دي سترگي مه بدلوه

پنښتونه او وایه پاخه پېرې کنه
په شتمنی درله ډاکي اچوي
په دغه پل دي سترگي مه بدلوه

زه به هم تا باندي کتاب ولېکم
وي ئي زمانه غت سرے خو نه يې
په يو غزل دي سترگي مه بدلوه

قافياتي هائيکوکاني

په دک محفل کني بلها خلق وو خو
زړگے ئي خان سره له مانه وپوړو
خنګه پرې ما گمان د غل ونه کړو

ورته صفا صفا مي ووئېله
زه به ډغري نوري نه خورمه خو
که چرته تاراسره چل ونه کړو

غزليه هائيكو

كـــه حوصــــله لــــرې چــــې
ســــختي زغملــــى شــــمه
خپــــردى كـــه فخر كـــو

پنــــتون لــــه كــــور وړانــــو
زړه كښــــې دې تــــرس نشــــته
ظالمــــه كبر كــــو

حــــق مــــې خپــــل وپېژنــــدو
زه دې خــــلاف بــــه يمــــه
خــــومره بــــه جبر كــــو

پنښتونه ويښ شه كنه
پاخه خپل حق او غواړه
تر خوبه صبر كوه

دشمن ته هېڅ نه وائي
د ورور په پښو وسپړه
گوزارد تېر كوه

چې پښتانه رايو كړو
دېر به خوش حاله شه
كه داسې امر كوه

الياسه هسي نيه ده
په خلقو گران يي حكه
خازه او قبر كو

هائيكو

د سياست به درته شه وايم خو
چي مفادات ئي لږ خطرته مخ شي
دلته هله د كار خبري وشي

هائيكو

په شپږه سروو خوبس
خرمي ورتته گوډو وونو
هپخمي ورتته نه ويئل

غزليه هائيكو

شکر چي جاگير نه دے
ژمي کني نمړ ناسته به
هم د خان په خوبنه وي

زړه پري زمي صبر دے
نور به مي لا خه غوښته
ته چي مي په برخه وي

ته د سترگو يخ زمي
تا به خنګه هېر کړمه
ته مي د زړه غوښته وي

وخت چي درخصت راغے
نبه دي شه په مخه کښي
ماتۀ دي په مخه وي

ستابه خيال کښي بل شه وو
زه الياس رينښتيا واييم
ته زمما په نخبنه وي

هائيکو

اوبو کښي دننه ئي ماحول خراب کړو
په يو سړي مي مهے شه خوړلے
په دوپمه ورځ ډنل کښي ختښ ډزوي

غزليه هائيكو

د پښتنو پيه خاوره
په دې لوت مار خاموشي
ماتته منظره نوره نه ده

خه نه خه شته د شمع شعور
لا پښتونخوا مې گوري
دومره بې نوره نه ده

سپوري ته كېنئ زمما
په قد كېنې هاغه ونه
خه دومره گوره نه ده

كېفیت داسې ئې دے
هغه خفه نه ده خو
هغه مسروره نه ده

چرته به ناز ئې كوو
زرگيه نه پوهېدې
هغه مغروره نه ده

ساقی نظر و كړه لږ
خلا د ذهـن زما
لاخو مخمـوره نه ده

زه دې بـ زدل گنه هـ
ورور له كه پنبې وهې نو
دا گـ وري تـ ووره نه ده

په پردي جنگ كنبې گوره
سـ رتوره شـ وي بـ كاري
پنبـ تنه حـ ووره نه ده

زه ورتـ هـ لاره بـ ايم
چې پـ اخي حـ ق و غـ واري
خـ هـ كه بـ اتوره نه ده

اينگـ وري لـ وورده مـ وري
ظلم پـ وري و لـ وې كـ وې
د كـ وور مـ زدوره نه ده

تعبير ئي خنګه وکړم
خوب کښي الياسه په تا
خوک لا حضوره نه ده

هائيکو

دواړو په خپل ځان داسې توکلي وو
زه شومه که ته شوي خو بدل نه شو
دغه انا څومره زوروره وه

غزليه هائيكو

خـنـگـه بـه کـعـبـه جـوړـم
د غـه کـه لـيـدل غـواړـي
لـيـږ د خـلـقـو زړه سـاـتـه

قـام بـانـدې کـه لـو بـې کـړـي
خـنـگ چـې پـنـتـونـخوا کـنـبـې دـي
د اـسـې ئـې اودـه سـاـتـه

شـر شـد ت بـه نـه رـاځـي
هـر چـا تـه نـېغـېـږه مـه
واک پـه ژبـه خـوله سـاـتـه

پت لسه شاگوزار کوي
دلته مغل خپلو لسه
خان سره نېزه ساته

لاس مې درته لپه کرل
خدايه دشمنان زما
ماته هر ځای پره ساته

يه الياسه خدائيگو چي
گران به شي هر چا باندي
بنکلي دي کړه وړه ساته

ازاد هائيكونما نظم (بې حسي)

دلته چې قتل وشي
بيا خلق داسې وائي
ييره زياتې شوې دے

خو داسې نه کوي چې
پاڅي تپوس وکړي چې
دا قتل ولې شوے؟

دا قتل چا کرے دے؟
دائي په خه کرے دے؟
په شائي چې څوک ولاړ دي؟

چې لږ حساب ئې وشي
لږ ئې غندنه وشي
لږ ترې پوښتنه وشي

يـه ظالمـانو د خـدا مـ
دا ظلم ولې كوي؟
د خـو روپـو د پـاره

پـه كـور دنـنه زمـونږ
هم په جـره جو مـات كـنې
دا خـلق ولې وژنـي

خو نه زم و نبرد خلقو
غو بنه تنې داسې نه وي
م و نبره خفه غوندي شو

دغه غوغا زم و نبره
دغه ژړا زم و نبره
بس د يوې ورځې وي

بيا چې ستانه شو كورته
د ژوند په خوند كېنې ډوب شو
د ژوند په رنگ كېنې رنگ شو

دغه زياتي مو هپر شي
د ژوند روزگار شروع كړو
دومره بي حسه يو چي

دومره هم نه شو كو
چي بيا تپوس و كړو دا
يه ظالمانو دخدا م

د بي گناه پښتنو
د بي اسرې پښتنو
قتلوننه ولي كي كوئ

غزليه هائيكو

ستا ذکر چي نه کوؤم نو خه وکړم
ته راته پخپله باندي ووايه
غم کړي خپل بدل سره په خه باندي

تک له گوتې مه وروړه نو وبه شي
مانه به تپوس که چا کولو چي
ژوند کبسي خوري وهل سره په خه باندي

زه ورته قسم دي چي حبران شمه
ناسته د جونگري ئې هم زده نه ده
غواړي لوي محل سره په خه باندي

وي به مو شعور ئي را زده كرم دے
ته ئي دي خپلو ته خو لږ وگوره
جوړ مو كړو اتل سرے په خه باندي

خان ته ئي هونبنيار هونبنيار وئيلو به
خلكو پوه خبرو غولولې وو
پوهه كرم شلېل سرے په خه باندي

دا د بنـكـلاگانو قتلـول نـه دي
خوند كوي قسم دے په شين بوټي كنبې
اوشو كوي گل سرے په خه باندي

ته په اتلسم ترمېم پوهېږي نه
ته د وسايلو نه خبر نه يې
شور وکړي غوبل سره په خه باندي

زه خو دې خبرې حېران کړه يم
خلق چې لېن دېن کوي په ژوند کېنې نو
خت کېنې وهي خپل سره په خه باندي

هائیکو

دې کېنې د چېرت هډو خه شته د نه
دا دنيا روانه په حساب کتاب
شابه خان د شمېر په علم پوهه کړه

هائیکو

فکر ئی قوی به وی
علم چي دشمن بر لری
خامخا هونبنيار به وی

هائیکو

یه ایماندارو په قران کنبی شته دے
مدد په صبر او مانخه وغواری
بی شکه خدا د صابرانو سره

هائیکو

پوره پوره داخل شئ په اسلام کښې
د شېطان په لارو مه خئ ايماندارو
بي شکه چې دشمن ستاسو بڼکاره دے

هائیکو

عقل راخي به په تګرو خو وېم
ضروري نه ده چې تګرې او خورے
خان پوهوو به د هونبیارو نه هم

هائىكو

يه ايماندارو په قران كښې شته دے
د خداے دركړې پاك خېزونه خورئ خو
كه خداے منئ د خداے احسان او منئ

هائىكو

د خداے د پاره غريبانو لره
چې صدقه ورکړې نومۀ ئې زباده
خپله ښېگړه دې برباده نه کړې

هائیکو

د سکون د پاره ځانله هم خه وکره
د الله در کنبې که لوړ مقام دې خوښ وي
صدقه خبرات دې رور عزيزله ورکره

هائیکو

تيک ده چې د زړه نه زما خوښه وه
ژبې مې اقرار ورته ونه کړو نو
ځکه خو بې مينې پاتې شوم يم

غزليه هائيكو

دا تپوس مـو ونه كـرو
زما دا ولي كي كمه ده
ستا دا خنگه دپـره شو

پلارئي چا وژلـه دـه
دغه پبغله اوگـوره
دا خـلي سـر تـپـره شو

دلته خامـاران اوسـي
بنه به وي بچـي بچـي
دلته كه شمشـپره شو

يه سرپيه خه پرې كـ پرې
 سر پرې خانله خه خوږم
 بس خبره تېره شه شه

ستانه راته بنه بنه كاري
 ستا غمونه اوگوره
 بيارانه چاپره شه شه

زه ئې بدن نام كـ پرې يم
 نوغې به ئې ورك كـ مـ هـ
 خدايه كه راگېره شه شه

ستانه زمونږ طمع ده
 ته نه شې الياسه نو
 خلق كه بې خبره شه شه

مشاهيراني هائيكوكاني

داسي درياب نه دے چي
بند به په کوزه کني شي
فکرد صاحب مي کپه

پر پرده چي غور خنگ شمه
خدايه اباسين سره
بيا چرته کاسب مي کپه

قام راوينبول غوارم
خپر دے که زندان له خم
فېض مي کپه جالب مي کپه

درد د قام زغمه نه شم
فکر بل وؤم ورتنه
درد مې کره غالب مې کره

چا چې غصب کره دے
مال د کونړو رنړو نو
هاغو له غاصب مې کره

شعر کبې د غني په شان
خه خه مې وئيلي دي
خار توبه تائب مې کره

زه هم خه ليدل غوارم
لر شاني په دين باندي
دا خلي طالب مي كره

چرته چرته گرځم به
په رحمانه سوال كووم
ته په خپل جانب مي كره

زه الياس دعوا كوم
اے د غرائب ربه
پوئې په عجائب مي كره

هائيكونما نظم پاخه لږ غږت وکړه

خلقوله په زړونو حکومت وکړه
ژوند کښې دې پکار به شي خدمت وکړه
پاخه لږ غږت وکړه

دا حل ورته ياد کړه ابدالي بابا
دا حل کارنامه د پاني پت وکړه
پاخه لږ غږت وکړه

ژوند کښې سرے هر هر خه کولې شي
لوړه حوصله ساته همت وکړه
پاخه لږ غږرت وکړه

مخکښې خوبه هر وختې درتلمه زه
داخلي لږ ته راشه رغبت وکړه
پاخه لږ غږرت وکړه

ته که په وطن کښې روزگار نه مومي
لار شه چرته بل خواته هجرت وکړه
پاخه لږ غږرت وکړه

داسي سرعام دې استحصال کېږي
لږ خو دې پښتنه د عصمت وکړه
پاخه لږ غږت وکړه

خه د ژوند په ستونزو باندې هم وايه
خه د روايت نه بغاوت وکړه
پاخه لږ غږت وکړه

قام به درپسې نیتونه وتړي
ته ئې بيداری له اقامت وکړه
پاخه لږ غږت وکړه

واره پنبستانه بي لاري شوي دي
دوي ته لاربنودنه د سمت و كره
پاخسه لبر غبـرت و كـره

ظلم به ترخو پوري زغمه په خان
اودر بـره ددي مخالفـت و كـره
پاخسه لبر غبـرت و كـره

هسي دي په حسد خان سپزله د م
ژوند و كره لبر مېنه محبت و كره
پاخسه لبر غبـرت و كـره

تابه ئې په ژوند سندرې اورېدې
دم له هم په قبر غټ گمبت وکړه
پاخه لبر غېرت وکړه

هسي که دسيک غوندي دې پرېښي وي
لرې کړه ورځه پرې حجامت وکړه
پاخه لبر غېرت وکړه

هسي بگتې نوري ونه وائې
شعر کښې صفتونه د قدرت وکړه
پاخه لبر غېرت وکړه

تاته كه گناه وه په خه شخړه كښې
روغې له سوالې شه خبر منت وكړه
پاخه لـر غـبـرت وكـړه

تاپسې به سپكې سپورې نه وائي
نورو مشرانو له عزت وكړه
پاخه لـر غـبـرت وكـړه

ژوند كښې كامبابي په رورولۍ كښې ده
بغض نه په هر ځاى كښې نفرت وكړه
پاخه لـر غـبـرت وكـړه

داد پښتو ملک دے پام کوه گوري
نن راته دشونډو په سرست وکړه
پاخه لبر غبرت وکړه

داسې بي گناه به مو ترخو وژني
غبر په ضد ددے بربريت وکړه
پاخه لبر غبرت وکړه

هائیکو

دلته قدم په قدم وژرېږه
دا چې بونېر اوس کاني کاني بنکاري
د دغه کانيو لاندې خه خه نه دي

غزليه هائيكو

بنه به شو كه ووايو
ستاد جنگ په لوبه كنبې
زه ولې كـردار شـمه

مېنځ ته مفادات راشي
ته هم خود غرضه شي
زه هم طرف دار شـمه

هله بيا شريف شمه
وس چې مې ونه رسي
هله ايماندار شـمه

خدا يه يو ارمان مې دے
ژوند کښې چرته قام لره
وايم که دکار شمه

تا غوندي ژبې به شم
ته چې راته نه گوري
تا پسي بيمار شمه

ننگ راباندي وکړه نو
ستانه به لوگه لوگه
ستانه به سم خار شمه

حق ته که مو حق اووي
دا نظام به هم شي سم
زه به هم په لار شمه

غزليه هائيكو

زه به هم سيالي په ژوند كښي و كړمه
يو يوله به گورم مسيحا پكښي
روغ كه پرې بيمار شوه دا به ښه وشي

خو پورې چې دلته پښتانه به وي
داسې سوزېدلي د نفرت په اور
يو بل نه كه خاړ شوه دا به ښه وشي

زه نشه كېدل د وجود نه غواړم
چرته خو به سپيني سپيني ووايي
زړونه كه خمار شوه دا به ښه وشي

خه نه خه عمل به هم كول غواړي
 دا په گفتارونو باندي نه كېږي
 ښه كه په كردار شوه دا به ښه وشي

نن مې ورته غلي شاني وويئل
 بيا خو به دې كله كله وينمه
 ستا په رومي لار شوه دا به ښه وشي

اوس هم خه كارونه بې پښتو كوي
 دلته خو بدرنگه ماليدي دي
 وس هم كه په لار شوه دا به ښه وشي

هائيكو

نوبل انعام مو وړله خكه وركړو
مونږ ته ئې پته وه چې دغه سره
خي په ايران كښې به مرگونه كوي

هائيكو

مرسته د وېنا تر حده نه غواړم
ما سره كه مېنه په ريښتيا لري
سنگ كښې ښه ښكاره راسره ودرېږه

هائیکو

مونږ پکښې خه گټه تر لاسه کړله
د اسرئیل او د ایران په جنگ کښې
په فلسطین ظلمونه هېر کړه دنیا

هائیکو

دیر ته امریکه رارسېدلې ده
خومره نادیده یو دا مې ولېده
ټوله پختونخوا پسې ورماته ده

هائیکو

چي د جابرو ددببه کمه کپري
چي غمازان هم په لپزان شي پکبني
الله دي بپرتنه داسي جنګ راولي

هائیکو

هغه درنگه دومره سپين نه دے خو
بيا هم چي غته ده کرسی ورسره
اوس ورتنه داخلق سپين دادا وائي

غزليه هائيكو

وي به ئې سبا به خم
خدايه سوال مې او مننه
خدايه چې سبانه كړم

نيمه كنبې دې پرېردي به
ژوند كنبې بې وفا سرې
چرتنه هم اشنانه كړم

يا خو پرې خان او مننه
يا ئې ته هم مه مننه
ورك به شې كه دانه كړم

حــق و ايبه دروغ پر پرده
ما وي که زما مني
دا و کره که دانه کرے

قوم چي دي قتل پرې نو
خنګ به فکرنه لري
خه رنگ به سودانه کرے

تا پسي به نه کېري
ژوند کېسي به د چا پسي
چرته هم خندانه کرے

حق نه که مخ اړوي
وران به به ټولنه شي
حق ته چرته شاننه کرے

پنبتونه لبر په لاره شه
چرتنه کنبې خفه گوري
زړه دي د بابا نه کره

لبر که خان خبر کړې نو
بيا به دې په حال باندي
خدائو چي ژرانه کره

وژني دي خه نه وائي
ستا به ضمير مروي نو
ته چي واوبلانه کره

سر په اوتو بوتو شوې
خدا د درنه هير شو د
ذکر کړې ثنانه کره

تہ چہی امن غواړې نو
 تہ جوړې ژوند نه غواړې
 تہ د خان پروا نه کړے

خنګ دې وايي خونه ده
 ذکر په شعرونو کې
 تہ د پښتونخوا نه کړے

بنکاري بنه د ورايه نه
 بيا هم لکه خال غوندي
 ستوريه خال نه کړے

زه الياس به دا اوويم
 وخته پښتونخوا رالته
 نوره بهي نوانه کړے

قافياتي هائيكوگاني

دا چي ځلا ده دلفرپه په سوات
دا چي بنکلا ده دا چي يخ سپورے دے
دلته به ونو کبسي شني پاني وي نو

هغه په پاماندي ميئنه وه خو
زما په غم باندي ونه ژرپده
چرته کبسي زره به ئي دکاني وي نو

زه دلته هر سرے بيدار غوارمه
غزل مي ځکه ترنم کبسي نه وپم
بيا به بي هوشه پرتي زاني وي نو

غزليه هائيكو

تیندک خوري هر خاے برابر شي سرے
د خداے په قهر چي اخته شي نو بس
په اوتو بوتو باندي سر شي سرے*

درته قسم خورمه ريښتيا وایمه
چي دي هم خياله هم نظره وي نو
د زړه قرار د زړگي سر شي سرے

بل به پخلا کرے که خفه شو درنه
خو چي د دے سره به خه کوي بيا
که لږ د خا ن نه مرور شي سرے

د خان بيگار دي وي، خو کار دي وي، نو
 خان تنگېدو ته چرته پاتې نه کړې
 نهر شي ځکه خو په شر شي سرې

د پښتنو متل د کاني کرېنه
 غاښ ورله مه گوره حاجت ئې نشته
 هاغه چې لومې دې په اخور شي سرې

چې هم پښتون وي، او هم وينس وي، نو بيا
 که په بابرېه کښې شهيد نه شو، نو
 دا ځل به ښکار د خر کمر شي سرې

زه درته سوال کومه د شعر په ژبه
 خدايه! لږ کم کړه زور د هاغه خلقو
 چې په بې وسو زورور شي سرې

تش په خبرو باندي چرته کېږي
 وطن به هله رنځا کېږي زمونږ
 تورو تيارو کښې چې سحر شي سره

چې بيا په گوته باندي نه پتېږي
 خدايه! کردار د الياس داسې کره چې
 شپه کښې قمر، د ورځې نمر شي سره

۲۹ جولائي ۲۰۲۵ - دمام سعودي عرب

*گران ملگري پروفېسر دستار يوسفزي زما د دې کتاب په سپرېزه کښې د
 غزليه هائيکو په اړه ليکلې دي چې دغه هايکوگانې غزليه نه دي، ځکه چې د
 غزليه د پاره مطلع او مقطع ضروري وي. د گران ملگري پروفېسر دستار
 يوسفزي صېب د دغه ليک د لوستو نه پس ما دغه غزليه هائيکو هم وليکله په
 کومې کښې چې د ورومبې هائيکو ورومبې او وروستې مصرعې په يوشان
 قافيې کښې دي. د ملگري پروفېسر دستار يوسفزي مننه چې دغه اړخ ته ئې هم
 زما پام راوگرځولو

غزليه هائيكو

خيري كرم گرېوان خبرې واورمه
زمكه كنبې پرې خلق يقين نه كوي
زه چې د اسمان خبرې واورمه

دلته اوس د غم د پاڅه غم راځي
خدايه پښتونخوا باندي مې څه وشو
هر ځل د تاوان خبرې واورمه

مائې په بونېر كنبې كانې ولېدې
سمه ساه ډوبې راباندي راوړي
اوس چې د باران خبرې واورمه

مونږ ګڼې منزل ته رسېدلې وو
 لار کښې راته خپلو لار نيولې وه
 ژاړم د کاروان خبرې واورمه

دلته د سپرلي په راتګ خه کوؤ
 دلته گل کېدو ته غوټې نه پرېږدي
 څنگه د خزان خبرې واورمه

کښېنئ د ايمان يقين خبرې دي
 زه ئې د ايمان نه بڼه خبريم خو
 کښېنم د ايمان خبرې واورمه

ماته احساسات پکښې ښکاره شي خپل
 څوک چې هم نامه د امن واخلي نو
 زه پکښې د ځان خبرې واورمه

لر شان دا گيلې ماني به پر پردمه
 لره تسلي كه مې د زړه وشي
 لره به د جانان خبرې واورمه

بڼه ترينه خبريمه دشمن مې دے
 بيائي هم کارونه د مرضي کووم
 خنگه د شيطان خبرې واورمه

ماته د قسمت نه مروړنکاري
 هغه خوش گپې پکښې اوس نشته دے
 زه چې مې د گران خبرې واورمه

تا سره چې وي الياس خوشحاله وي
 رامې شي په ژبه باندي خداے مه که
 ستا چې د هجران خبرې واورمه

هائیکو

خدا ۾ دې له اسمانه راگوزار ڪري پري
تندر يوبېخي د بشونى په شان
خوڪ چي پښتونخوا ڪنڀي پښتانه وڙني

هائیکو

لوي یم د ماشوم په رنگ به نه وایم
ال و بال ئي ٽول ڪوري په تا باندي
وس ڪه زه قصدن خه خطا و ڪر مه

هائیکو

مخڪنڀي به مو منڊي ڪري چي خدايه خپر
وران مې پڪنڀي خپل ڪونڙ لڀڊلي دي
وس چي زلزله شي په ڙپا شمه

خه يوه قيصه خونۀ ده

هائیکو چې د کله نه د پښتو ادب په دُر شل قدم ایښودے دے نو د بدلون چپې ئې په ټول وجود کښې راپورته شوي دي. دې انقلاب پښتنه هائیکو کښې په هُنروانه او موضوعاتي دواړو سطحو ځانگړتیاگانې راوستلې دي دا يقيني خبره ده چې پښتنه هائیکو د دُنیا نه په فرق ده.

ښاغلي محمد الیاس صاحب چې کله د هائیکو تخلیق ته ملا وتړله نو هائیکو خپل ځانگړې خوندرنگ راپېدا کړے وۀ او هُنر ئې د تعیین د گڼو پړاوونو نه راتېر شوے وۀ بیا هم زمونږ ښاغلي هائیکو نگار د تقلید لاره خپله نۀ کړه بلکې د هائیکو د معلوم او مروج او ازونو نه ئې جُدا لارې خپلې کړې.

یقیناً داسې کول یوه لویه مطالعه او تخلیقي جُرات غواړي او دا جُرات ښاغلي هائیکو نگار کړے دے.

د گران هائیکو لیکونکي هائیکو گانې متوازي الاوزان ضرور دي خو بحر ئې بدل دے. دا بحر د ښاغلي ایجاد نۀ دے خو انتخاب ئې ضرور دے. الله پاک دې وکړي چې د هائیکو گانو دا مجموعه خپل اهداف تر سره کړي.

ډاکټر اظهار الله اظهار

پروفېسر اردو خانگه
اسلاميه کالج پوهنتون پېښور

کړان خپرونه د وينا ټولنه

Email: gransamiullah@gmail.com
0345-9523153 / 0304-5241487

ISBN 978-627-7671-32-7

Thank you for reading

Find more e-books and articles on Ketabton - your multilingual digital library.

www.ketabton.com

Ketabton - Pashto, Farsi, Arabic & English